

می‌رسیم به کار:
سفارش ← تحقیق ← فکر، ایده و اتود ← اتود
اجرایی ← امضای مشتری و اجرای نهایی و
بره برای چاپ

وارد مرحله‌ای که مشتری محترم و یا محترمه
به ما زنگ می‌زنه و سفارش کار می‌ده نمی‌شم
چون کمی کسل کننده به نظر می‌رسه. اما
نمی‌تونم از شرح چهره و جوابهای او وقتی
کلمه عزیزتر از جان «تعرفه قیمت» رو می‌شنوه
به راحتی عبور کنم. در این وقتها مشتری‌ها
عموماً به سه دسته تقسیم می‌شوند.

الف: تعرفه! بله متوجه هستم، اما ما قیمت‌های
خودمون رو داریم و تعرفه طراحان بیرون
از اداره باید به تایید روابط عمومی و مالی
برسه!

ب: تعرفه دیگه چیه؟ «اوکی» پس بعد با شما
تماس می‌گیرم!

ج: (در این قسمت از همه طراحان و به
خصوص اعضای عزیز انجمن عذر می‌خوام)
تعرفه کیلو چنده؟

البته باید در نظر بگیریم که این جوابها اغلب
متعلق به سفارش دهندگان کارهای تجاری و
اجتماعی هستند که معمولاً از فضای فرهنگی
و حضور انجمن طراحان گرافیک بی‌خبرند.
به هر حال با تصور اینکه سفارش بالاخره
داده شد از این بخش می‌گذرم، حال بماند
که کدام قرارداد، کدام پیش پرداخت، کدام
تصمیم گیرنده و کدام حق کپی رایب.

سخت‌ترین قسمت‌ها دازه شروع می‌شه. کامیونی
پر از استرس، بارش رو یکهو تو مغزتون خالی
می‌کنه، استرس از به وجود آمدن و یا نیامدن
یک ایده جدید و ناب.

فکر فکر فکر... در کنارش دعا برای اینکه
حادثه غیر مترقبه‌ای پیش نیاد. مثلاً پسرت
آبله مرغون نگیره تا مجبور باشی ۲ هفته از
کنارش جنب نخوری و یا مهمونها سرازیر
نشند که مجبور باشی رفت و روب و آشپزی
کنی و یا قولی که به مادرت برای بردنش
به خونه اقوام داده بودی یادش نیافته و لب
کلام آگه گرافستی سعی کن زن نباشی چون
کارت فقط به فکر کردن. طراحی، اتود،
نمایشگاه رفتن، فیلم دیدن، کتاب خواندن و

از سفارش تا نسل پنجم

■ پریساتشکری

From order to the 5th generation
Parisa Tashkori

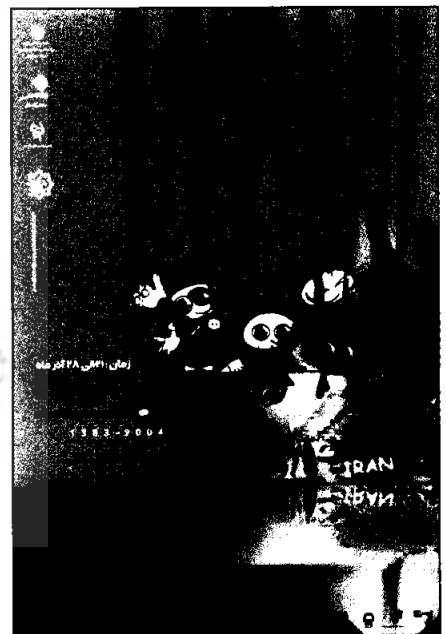
توجه: در نگارش این متن سعی شده از
حروف زبان بیگانه استفاده نشود. لطفاً اگر در
جایی دچار ابهام در خواندن شدید حتماً با
یک طراح دیجیتال تماس حاصل نمایید.
یادش به خیر، در آخرین جایی که به عنوان
مدیر هنری مشغول به کار بودم، یکی از
همکاران جوان یکی دو ماه یکبار کیبوردش
رو که البته از آخرین مدل‌های مکینتاش هم بود
به یک لیوان چای یا قهوه آنهم شیرین دعوت
می‌کرد و هر بار تنها چیزی که آرزو می‌کردم
«آندوو» بود.

حتماً براتون پیش اومده که مثلاً دکمه لباستون
دم در خانه می‌زبان کنده شده و بلافاصله
خواستید اونو «پست» کنید.

این ویژگی ما طراحان است که بعضی‌ها
اسممون رو گذاشتند طراحان دیجیتال، چه
نسل چهارمی، چه پنجمی و چه نسل شش که
در راه است.

ما که بخشی از کف دست یا مغزمون ناخواسته
به شکل «موس» دراومده و باعث شده حتی
دیجیتالی فکر کنیم.

باز هم حرکت خلاقانه یکی از همکاران
قدیمی رو فراموش نمی‌کنم زمانی که «پنتون
کوتد» قرمز پررنگی رو به آبدارچی مهربان
شرکت داد تا گوجه فرنگی‌های سالاد ظهر رو
با مقایسه با اون خریداری کنه.

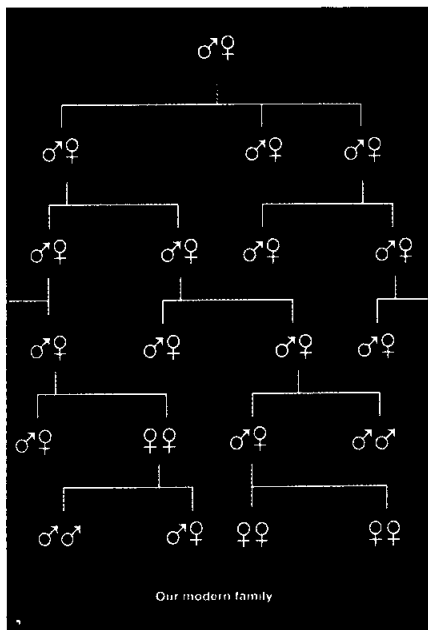

عنوان پوستر: تاتر
طراح: سپیده مجرد ناکستانی

عنوان پوستر: برای کودکان خود آسمان آبی بسازیم
طراح: پریسا تشکری

عنوان پوستر: اکونومی
طراح: نازنین تمدن

عنوان پوستر: خانواده مدرن ما
طراح: مازیار زند

در مورد یک بسته‌بندی فکر می‌کردم خیلی خوبه قبلاً اجرا شده بود و از ارائه اون به مشتری در دقیقه نود صرف نظر کردم. درباره موضوع کارت خصوصاً آگه کمی باهاش ناآشنا بودی از هر کسی که فکر می‌کنی لازمه، سوال کن. نترس حتی گاهی فضولی کن، عیبی نداره مهم اینه که بتونی به خوبی درک کنی موضوع از چه قراره و سفارش دهنده چه تو ذهنشه. عقل کل که نیستیم. گرافستیم. گاهی وقتها دیگران نظراتی دارند و یا چیزهایی

تمام فعالیتهای لذت بخش هنری دیگه منتهی نمی‌شه و مسئولیتهای دیگه که البته مادری در رأس همه اونهاست رو نیز باید به انجام بروسونی.

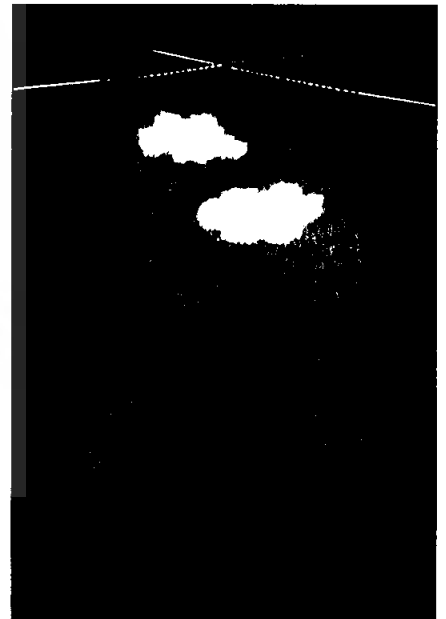
تحقیق

گوگل ← سرچ ← ایمیج اور وب ← ایکس ← کپی ← پیست این نیو فولدر

آره این روش تحقیق خیلی خوبیه. کتاب دیدن هم خوبه. بعضی از طراحان اصولاً برای اینکه تاثیر نگیرند قبل از اتود چیزی نمی‌بینند ولی برای اینجانب پیش اومده که ایده‌ای که

عنوان پوستر: روز جهانی ارتباطات
طراح: صدف فدالیان

عنوان پوستر: برای کودکان خود آسمان آبی بسازیم
طراح: پریسا تشکری

در مورد موضوعات مختلف تو ذهنشونه که تو حتی نمی‌تونی بهشون فکر کنی. هر چیزی که می‌شنوی و فکر می‌کنی، بنویس.

فکر و اتود

فکر کن و تا می‌تونی فکر. انرژی مثبت بگیر از هر چیزی مثل موسیقی، طبیعت، ورزش و مطمئن باش اگه دنبال ایده مورد نظر باشی حتماً در شبکه‌ی مغزت خواهد بود و کلون ذهنت رو می‌زنه. فکرها و اتود به موازات هم انجام می‌شه. ایده‌ها در اطراف ما هستند فقط کافیه مثل «سایمون» به سرزمینشون پا بذاری اونوقته که می‌تونی اونها رو ببینی. ایده ناب ممکنه توی اسباب بازی بچه‌تون و یا قاطی خنزرنیزرهای انباری باشه. فکرها و اتودها معمولاً از کلیشه‌ای‌ترین و دم دست‌ترین‌ها شروع می‌شن. با تمرکز روی موضوع می‌تونی به لایه‌های عمیق مغزت برسی فقط مواظب باش «هنگ» نکنی.

حتی با یک طراحی ضعیف هم می‌تونیم ایده‌هامون رو، روی یک کاغذ آنهم به روش مینیاتوری پیاده کنیم و از این کار لذتی رو که حتی طراحی با «لایت پن» هم نتونسته به تصویرسازها بده نصیب خودت کن. مطمئن باش که بالاخره «بیگ بنگ» اتفاق می‌افته و ایده‌ات رو پیدا می‌کنی. مغز و قلب و دستمون باید با هم میج باشند چرا که مشتری ممکنه پس از دیدن اتودی که عقلاً خوب به نظر می‌رسه، قلباً راضی نباشه و اونو با دست مبارکش امضاء نکنه و اونقدر تغییرش بده تا به چیزی که می‌خواد نزدیکش کنه!

اتود اجرایی و اجرا

همون طوری که به اندازه موهای سرتون (البته اگه خالی نباشه) گرافیک وجود داره، به همان اندازه هم تکنیک و روش اجرایی وجود داره. البته گاهی طراحان از هم تاثیر می‌گیرند که اشکالی نداره و با اجازه‌تون یواشکی پیش میاد که کپی هم بکنند. اما لذت بخشه اگه آدم بتونه بعضی از ایده‌ها

رو با دست اجرا کنه. به شیوه نظام جدید اگه ۲ واحد طرح کاد که فکر می‌کردیم به درد لای جز هم نخوره در دبیرستان یا هنرستان پاس کرده باشی، می‌تونی ایده‌ات رو بیافی، بدوزی، ببزی و خلاصه بسازی، تازه با توجه به اینکه الان رنگ، فرم و ترکیب بندی رو هم بلدی.

حتماً یادته که یک زمانی هر کی ایربراش یا دوربین نیکون داشت دیگه آخر گرافیکست بود. اما حالا دیگه مهم نیست مکتبتاش داشته باشی یا پنتیوم فقط کافیه یک کامپیوتر با سرعت متوسط داشته باشی (باز هم تصور ندیدن پیغامهایی چون دیسک ایزر فول و مموری ایزنات ایناف).

و البته خدایبامرزه سازنده دوربین دیجیتال رو که اگه چند ساعتی حتی از دوستت قرضش کنی می‌تونی ایده‌ای رو که ساختی عکس بگیری و با یک «یواس بی» در در کامپیوتر بهش خوش آمد بگی.

دونستن لی‌اوت، شناخت فونتها و کار با تایپ، ترکیب بندی و استفاده از نرم افزار مناسب تو رو نجات می‌دن که با یک اجرای معمولی و گاهی ضعیف و یا با بی‌حوصلگی و شتاب ایده خوبت رو خراب نکنی. هر چند که معمولاً اونقدر طولش می‌دیم تا آخر سر دقیقه نود اجراش می‌کنیم.

در انتها فقط ایمان داشته باش که اگه زحمت بکشی و خودت از ایده‌ات راضی باشی حتی اگه آدم خیلی با استعدادی هم نباشی موفق می‌شی و مشتری امضای تایید رو زیر کارت می‌زنه که بره برای چاپ (فقط اگه منع قانونی در چاپ کارت وجود نداشته باشه).

والسلام، نامه تمام ■